

ling — meget rigtig — at vi maatte søge at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det af Regeringen var forelagt for Landstinget. Derved sigtede jeg selvfølgelig til, at vi ikke skulde tage ny Punkter af det, hvorom der havde været Strid, op, at vi ikke skulde, som det særlig blev forlangt fra anden Side, allerede den Dag, have hele Sagen til fornyet Behandling, fornyet Undersøgelse og til Omdannelse fra Grunden. Jeg mente, at man skulde undgaa at føre ny Stridspunkter ind i Loven. Dette staaer i Virkeligheden ikke i nogen som helst Uoverensstemmelse med, hvad jeg ved 2den Behandling foreslog, og hvad det høje Ting vedtog, at sætte dette Tillæg ind i Loven. Derved føres der intet nyt Stridspunkt ind i Loven. Alle Lovens Bestemmelser blive uforandrede og beholde den oprindelig paatænkte Form. Vi have indsat dette lille Tillæg i Haab om at vinde Tilslutning dertil fra Landstingets Side, da der under tidligere Forhandlinger der har vist sig nogen Stemning derfor. Vi have sat Tillæget ind for allerede paa Forhaand at give vor Tilslutning dertil i Haab om, at naar Lovforslaget forhaabentlig om føje Tid kommer i Fællesudvalg, det da skal lykkes der at opnaa Enighed, men vi have ikke sat det ind som et Stridsspørgsmaal, som noget, Lovforslaget skal staa og falde paa. Vi have fremdeles den Opfattelse, at selv uden Tillæget er Lovforslaget et godt Lovforslag, men at naar Tillæget kommer til, bliver det saa meget bedre. Skulde det nu vise sig ved Forhandlinger i Fællesudvalget, at der ikke kan vindes tilstrækkelig Stemning for Tillæget, til at det kan vedtages i begge Ting, ville vi selvfølgelig være nødt til at lade det falde, da vi ikke paa dette Tillæg ville lade Lovforslaget strande. Skulde det vise sig, hvad jeg haaber, at der, naar Sagen kom i Fællesudvalg, er en saadan Stemning ogsaa fra anden Side for at tage Lovforslaget med dette Tillæg, at der er al Rimelighed for, at det kan blive vedtaget i begge Ting, ville vi naturligvis fastholde det, og saa tror jeg ikke den høje Regering paa Grundlag deraf vil nægte at indstille Lovforslaget til allerhøjeste Sanktion. Der er i Virkeligheden ikke nogen som helst virkelig Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser ved sidste Forhandling og de Udtalelser, jeg senere er fremkommen med.

Det ærede Medlem fremsatte atter i Dag sine Bemærkninger om, at vi ikke vide, hvad vi lovgive om. Jeg har allerede imødegaaet dette ved 2den Behandling, vi vide meget godt, hvad vi lovgive om, vi

lovgive om det Overskud som Formue- og Indkomstskatten i Tiden maa give indtil en vis bestemt Grænse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds sagde, at dette Tillæg vil udelukkende komme Hartkornet til gode, men deri har det ærede Medlem atter Uret. Tillæget angaar ikke alene Overførelsen af Skatter, der vil komme Hartkornet til gode, det angaar ogsaa Overførelsen af Bygningsafgifter, som ikke vil komme Hartkornet til gode. Det ærede Medlem udtalte, at dette Lovforslag vil udbrede almindelig Misfornøjelse ude i Landet. Ja, det maatte jo det ærede Medlem egentlig være glad ved, thi jeg har ikke det Indtryk, at han og hans Partifæller pleje at søge at gøre Folk ude omkring i Landet fornøjede med det, vi vedtage her paa Rigsdagen. Men jeg tror nu, det ærede Medlem tager fejl, jeg tror, at hvis det lykkes os at faa Lovforslaget gennemført særlig med dette Tillæg, vil der ganske vist være Folk, der blive misfornøjede, men de, der ville blive misfornøjede, ere de Herrer Socialdemokrater, naar de opdage, at det ikke kan lykkes dem paa Grundlag af dette Lovforslag at vække Misfornøjelse ude omkring i Landet eller bringe ny Kredse af Befolkningen over til sig. Det have vi andre imidlertid kun Grund til at glæde os over. Denne Misfornøjelse, hvoraf skulde den opstaa? Den skulde opstaa af to Grunde. Den ene Grund skulde være den, som det er fremhævet saa stærkt baade af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen), det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) og af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at Lovforslaget tog fra de smaa og gav til de store, at det lagde ny Skatter paa de smaa, uden at de ved Lovforslaget eller ad anden Vej fik nogen Erstatning, og lettede Skattebyrden for de store. Den anden Grund skulde være den, at man, saaledes som det er paastaet af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds og muligvis fra andre ærede Talere ogsaa, at Lovforslaget lettete de store Skattebyrder i ganske overordentlig og umenneskelig Grad. Begge disse Paastande ere fuldkommen urigtige. Naar jeg tager mig paa, saa kort som det overhovedet er muligt, at imødegaa disse Paastande, er det ikke i og for sig, fordi jeg mener, der er bedre Tid dertil i Dag, end der var forleden — thi det skal jo nok vise sig, at